ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 1219/2012 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 12ης Δεκεμβρίου 2012

που αφορά τη θέσπιση μεταβατικών ρυθμίσεων στο πλαίσιο διμερών επενδυτικών συμφωνιών μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 207 παράγραφος 2,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ([1]),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, οι άμεσες ξένες επενδύσεις περιλαμβάνονται στον κατάλογο των θεμάτων που εμπίπτουν στην κοινή εμπορική πολιτική. Σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο ε) της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης («ΣΛΕΕ»), η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει αποκλειστική αρμοδιότητα στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής. Συνεπώς, μόνο η Ένωση μπορεί να νομοθετεί και να εκδίδει νομικά δεσμευτικές πράξεις σε αυτόν τον τομέα. Τα κράτη μέλη έχουν την εν λόγω δυνατότητα τα ίδια μόνον εάν εξουσιοδοτούνται προς τούτο από την Ένωση, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ.

(2) Επιπλέον, στο μέρος τρίτο τίτλος IV κεφάλαιο 4 ΣΛΕΕ ορίζονται οι κοινοί κανόνες για την κίνηση κεφαλαίων μεταξύ των κρατών μελών και τρίτων χωρών, συμπεριλαμβανομένων των κινήσεων κεφαλαίων που αφορούν επενδύσεις. Οι διεθνείς συμφωνίες που αφορούν ξένες επενδύσεις οι οποίες συνάπτονται από τα κράτη μέλη μπορούν να έχουν επίπτωση στους εν λόγω κανόνες.

(3) Ο παρών κανονισμός ισχύει με την επιφύλαξη της κατανομής των αρμοδιοτήτων μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών της σύμφωνα με τη ΣΛΕΕ.

(4) Κατά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, τα κράτη μέλη διατήρησαν ένα σημαντικό αριθμό διμερών επενδυτικών συμφωνιών με τρίτες χώρες. Η ΣΛΕΕ δεν περιέχει ρητές μεταβατικές διατάξεις για τέτοιου είδους συμφωνίες που έχουν πλέον περιέλθει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης. Επιπλέον, ορισμένες από αυτές τις συμφωνίες μπορεί να περιλαμβάνουν διατάξεις που αφορούν τους κοινούς κανόνες για τις κινήσεις κεφαλαίων, οι οποίοι ορίζονται στο μέρος τρίτο τίτλος IV κεφάλαιο 4 ΣΛΕΕ.

(5) Αν και οι διμερείς επενδυτικές συμφωνίες παραμένουν δεσμευτικές για τα κράτη μέλη βάσει του δημόσιου διεθνούς δικαίου και θα αντικατασταθούν προοδευτικά από συμφωνίες της Ένωσης με το ίδιο θέμα, οι όροι για τη διατήρηση της ισχύος τους και η σχέση τους με την επενδυτική πολιτική της Ένωσης απαιτούν κατάλληλη διαχείριση. Αυτή η σχέση θα αναπτυχθεί περαιτέρω καθώς η Ένωση θα ασκεί την αρμοδιότητά της.

(6) Προς όφελος των επενδυτών της Ένωσης και των επενδύσεών τους σε τρίτες χώρες και των κρατών μελών που υποδέχονται ξένους επενδυτές και επενδύσεις, οι διμερείς επενδυτικές συμφωνίες που προσδιορίζουν και εγγυώνται τους όρους των επενδύσεων θα πρέπει να παραμείνουν σε ισχύ και να αντικατασταθούν προοδευτικά από επενδυτικές συμφωνίες της Ένωσης, οι οποίες προσφέρουν υψηλές προδιαγραφές προστασίας των επενδύσεων.

(7) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εξετάζει το καθεστώς, στο πλαίσιο της νομοθεσίας της Ένωσης, των διμερών επενδυτικών συμφωνιών των κρατών μελών οι οποίες είχαν υπογραφεί πριν την 1η Δεκεμβρίου 2009. Οι εν λόγω συμφωνίες μπορούν να διατηρηθούν σε ισχύ ή να τεθούν σε ισχύ, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

(8) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να ορίζει επίσης τους όρους υπό τους οποίους τα κράτη μέλη εξουσιοδοτούνται να συνάπτουν και/ή να διατηρούν σε ισχύ διμερείς επενδυτικές συμφωνίες οι οποίες υπογράφηκαν μεταξύ της 1ης Δεκεμβρίου 2009 και της 9ης Ιανουαρίου 2013.

(9) Επιπλέον, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να ορίζει τους όρους υπό τους οποίους τα κράτη μέλη εξουσιοδοτούνται να τροποποιούν ή να συνάπτουν διμερείς επενδυτικές συμφωνίες με τρίτες χώρες μετά τις 9 Ιανουαρίου 2013.

(10) Η διατήρηση σε ισχύ διμερών επενδυτικών συμφωνιών με τρίτες χώρες από τα κράτη μέλη βάσει του παρόντος κανονισμού ή οι εξουσιοδοτήσεις για έναρξη διαπραγματεύσεων ή σύναψη παρόμοιων συμφωνιών δεν θα πρέπει να εμποδίζει τη διαπραγμάτευση ή τη σύναψη επενδυτικών συμφωνιών από την Ένωση.

([1]) Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 10ης Μαΐου 2011 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση της 4ης Οκτωβρίου 2012 (ΕΕ C 352 E της 16.11.2012, σ. 23). Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 11ης Δεκεμβρίου 2012 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

(11) Τα κράτη μέλη οφείλουν να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την άρση ενδεχόμενων ασυμβατοτήτων που υφίστανται μεταξύ της νομοθεσίας της Ένωσης και διμερών επενδυτικών συνθηκών που συνάπτονται μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών. Ο παρών κανονισμός πρέπει να εφαρμόζεται με την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 258 ΣΛΕΕ όσον αφορά την παράλειψη των κρατών μελών να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις που υπέχουν βάσει του δικαίου της Ένωσης.

(12) Η εξουσιοδότηση τροποποίησης ή σύναψης διμερών επενδυτικών συμφωνιών που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να επιτρέπει κυρίως στα κράτη μέλη να αντιμετωπίσουν ενδεχόμενες ασυμβατότητες μεταξύ των διμερών επενδυτικών συμφωνιών τους και του δικαίου της Ένωσης, εκτός από τις ασυμβατότητες που προκύπτουν από την κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών της, με τις οποίες ασχολείται ο παρών κανονισμός.

(13) Η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Η εν λόγω έκθεση θα πρέπει, μεταξύ άλλων, να επανεξετάζει την ανάγκη για τη συνέχιση της εφαρμογής του κεφαλαίου ΙΙΙ. Εάν η έκθεση συνιστά τη διακοπή της εφαρμογής των διατάξεων του κεφαλαίου ΙΙΙ ή εάν προτείνει την τροποποίηση αυτών των διατάξεων, μπορεί να συνοδεύεται, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, από νομοθετική πρόταση.

(14) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οποιαδήποτε πληροφορία χαρακτηρίζεται εμπιστευτική τυγχάνει μεταχείρισης σύμφωνης με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής ([1]).

(15) Οι επενδυτικές συμφωνίες μεταξύ των κρατών μελών δεν θα πρέπει να καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό.

(16) Είναι αναγκαίο να προβλεφθούν ορισμένες ρυθμίσεις για να εξασφαλιστεί ότι οι διμερείς επενδυτικές συμφωνίες, που διατηρούνται σε ισχύ σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, εξακολουθούν να εφαρμόζονται, συμπεριλαμβανομένης της επίλυσης διαφορών, ενώ παράλληλα τηρείται η αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης.

(17) Προκειμένου να εξασφαλιστούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εκτέλεση του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή ([2]).

(18) Ειδικότερα, οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή δεδομένου ότι οι διαδικασίες που καθορίζονται στα άρθρα 9, 11 και 12 εξουσιοδοτούν τα κράτη μέλη να δρουν σε τομείς αποκλειστικής αρμοδιότητας της Ένωσης και οι σχετικές αποφάσεις πρέπει να λαμβάνονται σε ενωσιακό επίπεδο.

(19) Η συμβουλευτική διαδικασία θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί για την έγκριση των εξουσιοδοτήσεων δυνάμει των άρθρων 9, 11 και 12, δεδομένου ότι οι εν λόγω εξουσιοδοτήσεις οφείλουν να χορηγούνται βάσει σαφώς καθορισμένων κριτηρίων που θεσπίζονται στον παρόντα κανονισμό,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Με την επιφύλαξη της κατανομής των αρμοδιοτήτων που προβλέπει η ΣΛΕΕ, ο παρών κανονισμός εξετάζει το καθεστώς των διμερών επενδυτικών συμφωνιών των κρατών μελών στο πλαίσιο του δικαίου της Ένωσης και καθορίζει τους όρους, τις προϋποθέσεις και τις διαδικασίες βάσει των οποίων τα κράτη μέλη εξουσιοδοτούνται να τροποποιήσουν ή να συνάψουν διμερείς επενδυτικές συμφωνίες.

2. Για τον σκοπό του παρόντος κανονισμού, ως «διμερής επενδυτική συμφωνία» νοείται κάθε συμφωνία με τρίτη χώρα η οποία περιλαμβάνει διατάξεις για την προστασία των επενδύσεων. Ο παρών κανονισμός καλύπτει μόνο εκείνες τις διατάξεις των διμερών επενδυτικών συμφωνιών που αφορούν την προστασία των επενδύσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΣΕ ΙΣΧΥ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΩΝ ΔΙΜΕΡΩΝ ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΩΝ ΣΥΜΦΩΝΙΩΝ

Άρθρο 2

Κοινοποίηση στην Επιτροπή

Μέχρι τις 8 Φεβρουαρίου 2013 ή μέσα σε 30 ημέρες από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού ή την ημερομηνία της προσχώρησής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή όλες τις διμερείς επενδυτικές συμφωνίες με τρίτες χώρες που έχουν υπογράψει πριν από την 1η Δεκεμβρίου 2009 ή πριν από την ημερομηνία της προσχώρησής τους, εάν αυτή είναι μεταγενέστερη, τις οποίες είτε επιθυμούν να διατηρήσουν είτε να θέσουν σε ισχύ, σύμφωνα με το παρόν κεφάλαιο. Η κοινοποίηση περιλαμβάνει αντίγραφο των εν λόγω διμερών επενδυτικών συμφωνιών. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν επίσης στην Επιτροπή οποιεσδήποτε μεταγενέστερες αλλαγές στο καθεστώς των εν λόγω συμφωνιών.

([1]) ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.

([2]) ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13.

Άρθρο 3

Διατήρηση σε ισχύ

Με την επιφύλαξη των λοιπών υποχρεώσεων των κρατών μελών βάσει του δικαίου της Ένωσης, οι διμερείς επενδυτικές συμφωνίες που κοινοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 2 του παρόντος κανονισμού μπορούν να διατηρηθούν ή να τεθούν σε ισχύ, σύμφωνα με τη ΣΛΕΕ και τον παρόντα κανονισμό, έως ότου τεθεί σε ισχύ διμερής επενδυτική συμφωνία μεταξύ της Ένωσης και της ίδιας τρίτης χώρας.

Άρθρο 4

Δημοσίευση

1. Κάθε δώδεκα μήνες η Επιτροπή δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* κατάλογο των διμερών επενδυτικών συμφωνιών που κοινοποιούνται βάσει του άρθρου 2, του άρθρου 11 παράγραφος 6 ή του άρθρου 12 παράγραφος 6.

2. Ο κατάλογος των διμερών επενδυτικών συμφωνιών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου δημοσιεύεται για πρώτη φορά το αργότερο τρεις μήνες μετά τη λήξη της προθεσμίας για τις κοινοποιήσεις που έγιναν βάσει του άρθρου 2.

Άρθρο 5

Αξιολόγηση

Η Επιτροπή μπορεί να αξιολογεί τις διμερείς επενδυτικές συμφωνίες που κοινοποιούνται βάσει του άρθρου 2 εκτιμώντας αν κάποια από τις διατάξεις των εν λόγω συμφωνιών συνιστούν σοβαρό εμπόδιο στη διαπραγμάτευση ή σύναψη διμερούς επενδυτικής συμφωνίας με τρίτες χώρες από την Ένωση, με σκοπό την προοδευτική αντικατάσταση των διμερών επενδυτικών συμφωνιών που κοινοποιούνται βάσει του άρθρου 2.

Άρθρο 6

Καθήκον συνεργασίας

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν κάθε κατάλληλο μέτρο προκειμένου να διασφαλίσουν ότι οι διατάξεις των διμερών επενδυτικών συμφωνιών που κοινοποιούνται κατά το άρθρο 2 δεν συνιστούν σοβαρό εμπόδιο στη διαπραγμάτευση ή τη σύναψη από την Ένωση διμερών επενδυτικών συμφωνιών με τρίτες χώρες, με σκοπό την προοδευτική αντικατάσταση των διμερών επενδυτικών συμφωνιών που κοινοποιούνται βάσει του άρθρου 2.

2. Εάν η Επιτροπή αποφασίσει ότι μία ή περισσότερες από τις διατάξεις διμερούς επενδυτικής συμφωνίας που κοινοποιείται βάσει του άρθρου 2, συνιστούν σοβαρό εμπόδιο στη διαπραγμάτευση ή σύναψη διμερών επενδυτικών συμφωνιών με τρίτες χώρες από την Ένωση, με σκοπό την προοδευτική αντικατάσταση των διμερών επενδυτικών συμφωνιών που κοινοποιούνται βάσει του άρθρου 2, η Επιτροπή και το οικείο κράτος μέλος αρχίζουν χωρίς καθυστέρηση διαβουλεύσεις και συνεργάζονται προκειμένου να καθορίσουν τα κατάλληλα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για την αντιμετώπιση του προβλήματος. Οι εν λόγω διαβουλεύσεις δεν υπερβαίνουν τις 90 ημέρες.

3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, η Επιτροπή δύναται, εντός 60 ημερών από το πέρας των διαβουλεύσεων, να ανακοινώσει τα κατάλληλα μέτρα που πρέπει να λάβει το οικείο κράτος μέλος προκειμένου να άρει τα εμπόδια που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ Ή ΤΗ ΣΥΝΑΨΗ ΔΙΜΕΡΩΝ ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΩΝ ΣΥΜΦΩΝΙΩΝ

Άρθρο 7

Εξουσιοδότηση για την τροποποίηση ή τη σύναψη διμερούς επενδυτικής συμφωνίας

Με την επιφύλαξη των όρων που καθορίζονται στα άρθρα 8 έως 11, ένα κράτος μέλος εξουσιοδοτείται να αρχίσει διαπραγματεύσεις με τρίτη χώρα για την τροποποίηση υπάρχουσας ή για τη σύναψη νέας διμερούς επενδυτικής συμφωνίας.

Άρθρο 8

Κοινοποίηση στην Επιτροπή

1. Όταν ένα κράτος μέλος σκοπεύει να αρχίσει διαπραγματεύσεις με τρίτη χώρα με σκοπό την τροποποίηση ή τη σύναψη διμερούς επενδυτικής συμφωνίας, κοινοποιεί εγγράφως την πρόθεσή του στην Επιτροπή.

2. Στην κοινοποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνεται σχετική τεκμηρίωση και αναφορά των διατάξεων υπό διαπραγμάτευση ή αναδιαπραγμάτευση, οι στόχοι των διαπραγματεύσεων και οποιεσδήποτε άλλες σχετικές πληροφορίες.

3. Η κοινοποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 διαβιβάζεται τουλάχιστον πέντε μήνες πριν από την έναρξη επίσημων διαπραγματεύσεων.

4. Όταν οι πληροφορίες που διαβιβάζονται από το κράτος μέλος δεν είναι επαρκείς προκειμένου να επιτραπεί η έναρξη επίσημων διαπραγματεύσεων σύμφωνα με το άρθρο 9, η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει συμπληρωματικές πληροφορίες.

5. Η Επιτροπή θέτει την κοινοποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου και, κατόπιν αιτήσεως, τα συνοδευτικά έγγραφα στη διάθεση των άλλων κρατών μελών, υπό την επιφύλαξη των απαιτήσεων εμπιστευτικότητας που ορίζονται στο άρθρο 14.

Άρθρο 9

Εξουσιοδότηση για την έναρξη επίσημων διαπραγματεύσεων

1. Η Επιτροπή παρέχει στα κράτη μέλη εξουσιοδότηση για την έναρξη επίσημων διαπραγματεύσεων με τρίτη χώρα για την τροποποίηση ή τη σύναψη διμερούς επενδυτικής συμφωνίας, εκτός αν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η έναρξη των εν λόγω διαπραγματεύσεων:

α) θα αντέβαινε στη νομοθεσία της Ένωσης για άλλους λόγους εκτός από τις ασυμβατότητες που προκύπτουν από την κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών της·

β) θα ήταν περιττή, διότι η Επιτροπή έχει υποβάλει ή έχει αποφασίσει να υποβάλει σύσταση για την έναρξη διαπραγματεύσεων με τη συγκεκριμένη τρίτη χώρα σύμφωνα με το άρθρο 218 παράγραφος 3 ΣΛΕΕ·

γ) θα ήταν ασύμβατη με τις αρχές και τους στόχους της Ένωσης στον τομέα της εξωτερικής δράσης όπως καθορίζονται σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις του τίτλου V κεφάλαιο 1 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση ή

δ) θα συνιστούσε σοβαρό εμπόδιο για τη διαπραγμάτευση ή σύναψη διμερών επενδυτικών συμφωνιών της Ένωσης με τρίτες χώρες.

2. Στο πλαίσιο της εξουσιοδότησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από το κράτος μέλος να περιλάβει ή να εξαιρέσει από τις διαπραγματεύσεις αυτές και τη μελλοντική διμερή επενδυτική συμφωνία ορισμένες διατάξεις αναγκαίες για τη διασφάλιση της συνεκτικότητας με την επενδυτική πολιτική της Ένωσης ή της συμβατότητας με το δίκαιο της Ένωσης.

3. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου παρέχεται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία του άρθρου 16 παράγραφος 2. Η Επιτροπή αποφασίζει εντός 90 ημερών από τη λήψη της κοινοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 8. Όταν χρειάζονται συμπληρωματικές πληροφορίες για τη λήψη της απόφασης, η προθεσμία των 90 ημερών αρχίζει να υπολογίζεται από την ημερομηνία λήψης των συμπληρωματικών πληροφοριών.

4. Η Επιτροπή ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για κάθε απόφαση που λαμβάνεται δυνάμει της παραγράφου 3.

5. Στη περίπτωση που η Επιτροπή αποφασίζει να μην παράσχει εξουσιοδότηση σύμφωνα με την παράγραφο 1, ενημερώνει σχετικά το οικείο κράτος μέλος και εξηγεί τους λόγους.

Άρθρο 10

Συμμετοχή της Επιτροπής στις διαπραγματεύσεις

Στον βαθμό που αφορά επενδύσεις, η Επιτροπή ενημερώνεται για την πρόοδο και τα αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων για την τροποποίηση ή τη σύναψη διμερούς επενδυτικής συμφωνίας σε όλα τα στάδια και μπορεί να ζητήσει να συμμετάσχει στις εν λόγω διαπραγματεύσεις που διεξάγονται μεταξύ του κράτους μέλους και της τρίτης χώρας.

Άρθρο 11

Εξουσιοδότηση για την υπογραφή και σύναψη διμερούς επενδυτικής συμφωνίας

1. Πριν από την υπογραφή διμερούς επενδυτικής συμφωνίας, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή για την έκβαση των διαπραγματεύσεων και διαβιβάζει το κείμενο αυτής της συμφωνίας στην Επιτροπή.

2. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται επίσης σε διμερείς επενδυτικές συμφωνίες για τις οποίες έχουν γίνει διαπραγματεύσεις πριν από τις 9 Ιανουαρίου 2013, αλλά οι οποίες δεν υπόκεινται στην υποχρέωση κοινοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 2 ή στο άρθρο 12.

3. Μόλις λάβει μια κοινοποίηση, η Επιτροπή εκτιμά κατά πόσον η διμερής επενδυτική συμφωνία που προέκυψε από τις διαπραγματεύσεις αντιβαίνει στις απαιτήσεις του άρθρου 9 παράγραφοι 1 και 2.

4. Αν η Επιτροπή καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η διμερής επενδυτική συμφωνία που προέκυψε από τις διαπραγματεύσεις πληροί τις απαιτήσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 9, εξουσιοδοτεί το κράτος μέλος να υπογράψει και να συνάψει τη συμφωνία. Τα άρθρα 3, 5 και 6 εφαρμόζονται σε αυτές τις συμφωνίες, σαν να είχαν κοινοποιηθεί βάσει του άρθρου 2.

5. Οι αποφάσεις δυνάμει της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου λαμβάνονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 16 παράγραφος 2. Η Επιτροπή αποφασίζει εντός 90 ημερών από τη λήψη των κοινοποιήσεων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου. Όταν χρειάζονται συμπληρωματικές πληροφορίες για τη λήψη της απόφασης, η προθεσμία των 90 ημερών αρχίζει να υπολογίζεται από την ημερομηνία λήψης των συμπληρωματικών πληροφοριών.

6. Όταν η Επιτροπή αποφασίζει να παράσχει εξουσιοδότηση σύμφωνα με την παράγραφο 4, το οικείο κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή τη σύναψη και την έναρξη ισχύος της διμερούς επενδυτικής συμφωνίας, καθώς και οποιεσδήποτε αλλαγές στο καθεστώς της εν λόγω συμφωνίας.

7. Η Επιτροπή ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για κάθε απόφαση που λαμβάνεται δυνάμει της παραγράφου 4.

8. Στη περίπτωση που η Επιτροπή αποφασίσει να μην παράσχει την εξουσιοδότηση σύμφωνα με την παράγραφο 4, ενημερώνει σχετικά το οικείο κράτος μέλος και εξηγεί τους λόγους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 12

Συμφωνίες υπογραφείσες από τα κράτη μέλη μεταξύ της 1ης Δεκεμβρίου 2009 και της 9ης Ιανουαρίου 2013

1. Σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος έχει υπογράψει, μεταξύ της 1ης Δεκεμβρίου 2009 και της 9ης Ιανουαρίου 2013, διμερή επενδυτική συμφωνία, το εν λόγω κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή τη συμφωνία αυτή που επιθυμεί να διατηρήσει ή να θέσει σε ισχύ, εντός της 8ης Φεβρουαρίου 2013. Η κοινοποίηση περιλαμβάνει αντίγραφο της συμφωνίας αυτής.

2. Μόλις λάβει μια κοινοποίηση, η Επιτροπή εκτιμά κατά πόσον η διμερής επενδυτική συμφωνία που κοινοποιήθηκε βάσει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου αντιβαίνει στις απαιτήσεις του άρθρου 9 παράγραφοι 1 και 2.

3. Εάν η Επιτροπή καταλήξει στο συμπέρασμα ότι μια διμερής επενδυτική συμφωνία που κοινοποιήθηκε βάσει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου πληροί τις απαιτήσεις των του άρθρου 9 παράγραφοι 1 και 2, επιτρέπει τη διατήρηση σε ισχύ ή τη θέση σε ισχύ της συμφωνίας αυτής στο πλαίσιο του δικαίου της Ένωσης.

4. Η Επιτροπή λαμβάνει την απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου εντός 180 ημερών από την ημερομηνία λήψης της κοινοποίησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου. Όταν χρειάζονται συμπληρωματικές πληροφορίες για τη λήψη της απόφασης, η προθεσμία των 180 ημερών αρχίζει να υπολογίζεται από την ημερομηνία λήψης των συμπληρωματικών πληροφοριών. Οι αποφάσεις δυνάμει της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου λαμβάνονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 16 παράγραφος 2.

5. Εάν διμερής επενδυτική συμφωνία δεν εγκριθεί δυνάμει της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, το κράτος μέλος δεν λαμβάνει κανένα περαιτέρω μέτρο για τη σύναψη της συμφωνίας αυτής και αποσύρει ή ακυρώνει τα μέτρα που έχουν ήδη ληφθεί.

6. Όταν η Επιτροπή παρέχει εξουσιοδότηση σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή την έναρξη ισχύος της διμερούς επενδυτικής συμφωνίας, καθώς και οποιεσδήποτε μεταγενέστερες αλλαγές στο καθεστώς της εν λόγω συμφωνίας. Τα άρθρα 3, 5 και 6 εφαρμόζονται σε αυτές τις συμφωνίες σαν να είχαν κοινοποιηθεί σύμφωνα με το άρθρο 2.

7. Η Επιτροπή ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για κάθε απόφαση που λαμβάνεται δυνάμει της παραγράφου 3.

8. Στη περίπτωση που η Επιτροπή δεν παρέχει την εξουσιοδότηση σύμφωνα με την παράγραφο 3, ενημερώνει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος και αναφέρει τους λόγους γι' αυτό.

Άρθρο 13

Συμπεριφορά των κρατών μελών όσον αφορά διμερή επενδυτική συμφωνία με τρίτη χώρα

Όταν διμερής επενδυτική συμφωνία εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος:

α) ενημερώνει την Επιτροπή χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση για όλες τις συνεδριάσεις που πραγματοποιούνται βάσει των διατάξεων της συμφωνίας. Η Επιτροπή έχει στη διάθεσή της την ημερήσια διάταξη και όλες τις σχετικές πληροφορίες που της επιτρέπουν να κατανοήσει τα ζητήματα προς συζήτηση στις εν λόγω συνεδριάσεις. Προς τούτο, η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει επιπλέον πληροφορίες από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος. Όταν ένα θέμα που πρόκειται να συζητηθεί ενδέχεται να επηρεάσει την υλοποίηση των πολιτικών της Ένωσης σε θέματα επενδύσεων, συμπεριλαμβανομένης ιδίως της κοινής εμπορικής πολιτικής, η Επιτροπή μπορεί να απαιτήσει από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος να λάβει συγκεκριμένη θέση·

β) ενημερώνει την Επιτροπή χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση για τυχόν ισχυρισμούς ότι ένα συγκεκριμένο μέτρο δεν συνάδει με τη συμφωνία. Το κράτος μέλος ενημερώνει επίσης αμέσως την Επιτροπή για κάθε αίτηση για επίλυση διαφορών που υποβάλλεται βάσει της διμερούς επενδυτικής συμφωνίας, αμέσως μόλις το κράτος μέλος ενημερωθεί για αυτήν την αίτηση. Το κράτος μέλος και η Επιτροπή συνεργάζονται πλήρως και λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν αποτελεσματική υπεράσπιση, η οποία μπορεί να περιλαμβάνει, κατά περίπτωση, τη συμμετοχή της Επιτροπής στη διαδικασία·

γ) ζητά τη συγκατάθεση της Επιτροπής πριν ενεργοποιήσει οιουσδήποτε μηχανισμούς επίλυσης διαφορών κατά τρίτης χώρας που περιλαμβάνονται στην εν λόγω διμερή επενδυτική συμφωνία και ενεργοποιεί αυτούς τους μηχανισμούς, εφόσον αυτό ζητηθεί από την Επιτροπή. Οι εν λόγω μηχανισμοί περιλαμβάνουν διαβουλεύσεις με το αντισυμβαλλόμενο μέρος διμερούς επενδυτικής συμφωνίας και επίλυση διαφορών όταν προβλέπεται στη συμφωνία. Το κράτος μέλος και η Επιτροπή συνεργάζονται πλήρως όσον αφορά την εκτέλεση των διαδικασιών στο πλαίσιο των σχετικών μηχανισμών, οι οποίοι μπορεί να περιλαμβάνουν, κατά περίπτωση, τη συμμετοχή της Επιτροπής στις σχετικές διαδικασίες.

Άρθρο 14

Εμπιστευτικότητα

Κατά την κοινοποίηση στην Επιτροπή των διαπραγματεύσεων και του αποτελέσματός τους, όπως προβλέπεται στα άρθρα 8 και 11 του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη μπορούν να αναφέρουν εάν περιλαμβάνονται πληροφορίες οι οποίες πρέπει να θεωρούνται εμπιστευτικές και εάν αυτές μπορούν να τεθούν στη διάθεση των άλλων κρατών μελών.

Άρθρο 15

Επανεξέταση

1. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού έως τις 10 Ιανουαρίου 2020.

2. Η έκθεση περιλαμβάνει επισκόπηση των εξουσιοδοτήσεων που ζητήθηκαν και χορηγήθηκαν βάσει του κεφαλαίου III, καθώς και αξιολόγηση της ανάγκης για τη συνέχιση της εφαρμογής του εν λόγω κεφαλαίου.

3. Όταν η έκθεση συνιστά τη διακοπή της εφαρμογής του κεφαλαίου III ή τροποποίηση των διατάξεών του, η εν λόγω έκθεση συνοδεύεται από κατάλληλη νομοθετική πρόταση.

Άρθρο 16

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή συμφωνιών επενδύσεων. Η εν λόγω επιτροπή αποτελεί επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζεται το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 17

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο, 12 Δεκεμβρίου 2012.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Ο Πρόεδρος	*Ο Πρόεδρος*
M. SCHULZ	Α. Δ. ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ, ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Το γεγονός ότι ο παρών κανονισμός, συμπεριλαμβανομένων των αιτιολογικών παραγράφων 17, 18 και 19, προβλέπει τη χρήση των διαδικασιών που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 δεν συνιστά προηγούμενο για μελλοντικούς κανονισμούς που θα επιτρέπουν στην Ένωση να εξουσιοδοτεί τα κράτη μέλη βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ να νομοθετούν και να θεσπίζουν νομικά δεσμευτικές πράξεις σε τομείς αποκλειστικής αρμοδιότητας της Ένωσης. Επιπλέον, στον παρόντα κανονισμό, η χρήση της συμβουλευτικής διαδικασίας αντί της διαδικασίας εξέτασης δεν θεωρείται ότι συνιστά προηγούμενο για τους μελλοντικούς κανονισμούς που θα θεσπίσουν το πλαίσιο της κοινής εμπορικής πολιτικής.